

Flertallet bestaar af ikke mindre end 14 af Udvalgets 15 Medlemmer; det har altsaa samme Størrelse som det tilsvarende Flertal i Grundlovsudvalget. Kun fra en enkelt Side i Udvalget, af et eneste Medlem, er der stillet Ændringsforslag. Jeg skal afholde mig fra at komme ind derpaa, indtil dette ærede Medlem har motiveret sine Forslag. Dernæst har et Medlem udenfor Betænkningen stillet et Ændringsforslag, men ogsaa angaaende dette skal jeg afvente det paagældende ærede Medlems Udtalelser.

Ellinger: De Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille i Udvalget, gaar, som det høje Ting vil have set af Betænkningen, ud paa at gennemføre Forholdstalsvalgmaaden ved Valg til Folketinget. Selve dette Spørgsmaal har jo for kort Tid siden to Gange været Genstand for Diskussion, saa at der ikke for mig er Grund til at komme ind paa, hvad der danner Grundlaget for mine Ændringsforslag. Jeg skal da kun i al Almindelighed udtale følgende: Forholdstalsvalg kan gennemføres ad mange forskellige Veje. For et Par Aar siden blev der i England — ganske naturligt af Hensyn til, at Spørgsmaalet om Forholdstalsvalgmaadens Indførelse ogsaa begyndte at blive brændende i dette Land — af en Kommission udarbejdet en Oversigt over de forskellige Metoder til Gennemførelsen af Forholdstalsvalg, som er fremkommet rundt omkring; og denne Kommissions Betænkning blev, hvis jeg ikke tager fejl, oversat og omdelt her i Tinget, i alt Fald til Medlemmerne af Valglovsudvalget i Fjor. Man kan jo gaa den Vej at holde paa Listesystemet, som er det bedst kendte her i Danmark — denne Valgmaade er jo allerede indført ved de kommunale Valg —, og det mest fuldkomne vilde da naturligvis være at gøre hele Landet til een Valgkreds. Det, der kom næst derefter — hvis man, som sagt, holdt paa Listesystemet —, vilde være at inddele Landet i nogle faa store Valgkredse. Man kunde jo tænke sig, at man, hvis de nuværende Landstingskredse blev opretholdt som saadanne, lagde disse, indenfor hvilke der i Forvejen ved visse Valg var en vis Forbindelse mellem Vælgerne, til Grund. Mindre fyldestgørende vilde det være at benytte Amtsrads-kredsene; men ogsaa der var der naturligvis Vej frem. Hvad enten man nu tog det hele Land som een Kreds eller nogle større Kredse, vilde man imidlertid vanskeligt komme bort fra, at det blev Partibestyrel-

serne, som fik Hovedindflydelsen paa Kandidatopstillingen. Man kunde ganske vist f. Eks. opretholde Folketingskredsene som Kandidatopstillingskredse og saa i øvrigt lade Valgene foregaa saaledes, at der blev stemt indenfor f. Eks. en Landstingskreds paa de i Folketingskredsene opstillede Kandidater. — Et saadant System er for øvrigt udarbejdet men ikke kommet offentligt frem. Men det'er givet — vi har hørt det for faa Minutter siden —, at der i dette høje Ting er mange, der ønsker, at Kandidatopstillingen og derigennem ogsaa Afgørelsen af, hvem der faar Sæde i dette Ting, helt og holdent lægges i Vælgerne Haand, uden at en stor, maaske hele Landet omfattende Partibestyrrelse faar nogen Indflydelse i saa Henseende. Det Forslag, som jeg her har tilladt mig at stille, gaar ud paa at opfylde disse Ønsker. Jeg skal tillade mig med faa Ord at minde om, at da et dertil sigtende Forslag, der i det væsentlige var udarbejdet af det ærede Medlem for Københavns 6. Valgkreds (Hammerich), for faa Aar siden blev fremsat fra vor Side, vandt det ret stor Tilslutning. Der faldt sympatiske Udtalelser her i Tinget ogsaa fra andre Sider end Højres. Der var dog ved det System nogle Punkter, mod hvilke der kunde rettes Indvendinger. Det var jo Tanken, at Vælgeren skulde stemme paa 2 Stemmesedler: dels ved et Kryds angive, paa hvilken Kandidat han ønskede at stemme, dels paa en anden Stemmeseddel angive, paa hvilket Parti han stemte. Denne Afstemning paa Partiet skulde tjene til, naar Valget var tilendebragt i et vist Antal Kredse — vistnok 80 —, eventuelt at skaffe de forskellige Partiers Repræsentation forøget fra Partilisterne, der var opstillede i Forvejen, og som ikke kunde opstilles uden ved Hjælp af en Partibestyrrelse. Ved denne Supplering blev der altsaa indført en Forholdstalsvalgmaade. — Mod dette System kunde der, forekommer det mig, gøres 3 Indvendinger. For det første, at man skal stemme dels paa en af de opstillede Kandidater, dels paa et Parti. Dernæst skulde et Nævn træffe Bestemmelse om, hvilke Partier der overhovedet kunde stemmes paa. Dette Nævn skulde bestaa af en af Indenrigsministeriet udnævnt Formand og af et Medlem fra hver af de Partigrupper, der fandtes i Tinget umiddelbart forud for Valget. Endelig maatte — som alt berørt — Partilisterne nødvendigvis opstilles af en Partiorganisation, der omfattede hele Landet. Paa Partilisten vilde der kunne opføres dels Mænd, der allerede